

קרבנו לעבודתך

ביטאון שבועי בהלכה ובאגדה

יו"ל ע"י מוסדות "קרבנו לעבודתך" ארגון עולמי להפצת יהדות בראשות מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

השותפות שלך

בבניית בניין הישיבה לנצח נצחים... לשותפות חייגו: 03-9091313

גליון 415

20.000 עלוני שבת

מופצים ברחבי הארץ

הצטרף אלינו והעלוני יגיעו עד אליך! 03-9091313

אחרי מות קדושים

להיות מאושר

מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

זמני כניסת החג

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ
ת"א	18:53	19:55
י"ם	18:38	19:53
חיפה	18:46	19:56
ב"ש	18:55	19:55

הלכה למעשה

מהלכות ריבית

שאל את הרב

שמות קודש

ביתנו החדש

כיוון למטרה

מחכימים ברמה

המקולל את עצמו

פינה חדשה

הטור האישי

באהלה של תורה יומם ולילה עולה ומתעלה ומעלה העולם עמו. אינו מסתובב ברחובות קריה, אינו יוצא לטייל בעולם, לא מסתובב עם חברים בקיצור בשפת הרחוב אדם מרובע שאין לו בעולמו אלא ד' אמות של הלכה. ואילו אחיו לכאורה אדם שחי ונהנה מכל רגע בחיים, מסתובב עם חברים, צוחקים, נהנים יוצאים לטייל בעולם, רואים נופים עוצרי נשימה מספרים חוויות ומה לא? אבל אם נתבונן לעומק נראה ונבין שאותו אדם מרובע "דוס" בשפת העם, הוקדש קדש קדשים לעבודתו יתברך, חייו שלמים, יש לו מטרה בחייו יודע להתגבר ולהפריד בין טוב לרע, יודע כיצד לחנך את ביתו, ילדיו, יודע להסתפק ולשמח במועט, אין לו צרות עין באחרים. ואילו אחיו החי לכאורה חיי תענוגות, הרי יודעים אנו שאין אדם מת וחצי תאוותו בידו, יש לו מנה רוצה מאתיים, יש לו מאתיים רוצה ארבע מאות, בקיצור את המנגינה הזאת אי אפשר להפסיק. חי חיים שוחקים חיי תחרות מתמדת שאף פעם אי אפשר להדביק בהם את קצב המהירות. הקצב בעולמו מטרופ, אופנה נכנסת, אופנה יוצאת... מזווית עין בלתי בוחנת ויורדת לעומקים נראה כאילו וואו איזה אדם מאושר! איזה כיף לו! אבל בתוך תוכו ממש שעיר לעזאזל, מוטד ונרדף, נסחף ונטרף בקצב חיים מסחרר שאין לו לא התחלה ולא סוף אין בו לא עולם הזה, ולא עולם הבא. אבל אותו אחד שזכה להיות לה' אשריו ואשרי בני ביתו שיוזעים לשמוח בחלקם וליהנות מהקיים לשמוח בשמחתם ובהצלחתם וגם לשמוח בשמחת והצלחת אחרים ואשרי המתבונן ומיישם.

שבת שלום ומבורך

פרשת השבוע אחרי מות קדושים, "ידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנות לפני ה' וימותו" פרשה זו מדברת בענייני הלכות יום הכיפורים ובתוך הלכות הללו מובא הדין של שעירי יום הכיפורים ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד לה' וגורל אחד לעזאזל והמשנה במסכת יומא אומרת שני שעירי יום הכיפורים שווים במיקחן, שווין במראה, שווין בקומתם. זאת אומרת שצריך שיהיו ממש זהים בכל דבריהם וענייניהם, ומעלים עליהם גורלות כמו שנאמר "ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד לה' וגורל אחד לעזאזל והשעיר אשר עלה עליו הגורל לה' ועשהו חטאת והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לשלח אותו לעזאזל".

אחים יקרים הבה ונתבונן לכאורה השעיר שעלה עליו הגורל לה' ממש מסכן, לאן הוא הולך? לשחיטה. והשעיר שעלה עליו הגורל לעזאזל יכול להתפאר בפניו ולומר: איזה מסכן תראה מה עלה בגורלו של אחי ואילו אני נשאר חי. ולמחרת ביום הכיפורים יוצא לטיול בהרים עם איש המזומן לכך, רואה עולם, נופים עוצרי נשימה כך חושב לו השעיר אבל כלנו מבינים ויודעים את טעותו, מה שהוא רואה לנגד עיניו זה שקר גמור, כי אמנם יצא זה לטיול נפלא בחיק הטבע אבל מה בסופו? נורק מראש ההר ומתגלגל עד שנעשה אברים אברים.

וכלפי מה הדברים אמורים, יכולים להיות בעולם שני אחים לכאורה זהים לחלוטין נולדו לאותם הורים, ישנו וחיו באותו בית, אכלו מאותה פת אחד זכה ועלה עליו הגורל לה', יושב

פניו רבנו

מתוך הספר "זרועות עולם" להמנות ספרי הרב: 03-9091313

ב"דחילו ורחימו". "דחילו" זה יראה ו"רחימו" זה אהבה. כאשר ישנה אהבה והתלהבות מנמת זו אינה הדרך בעבודת ה' אלא צריך יראה שתגרסן אותה. בעלי תשובה מוצפים באהבת ה' ופועלים מתוך התלהבות גדולה. זו מתנה נפלאה, אך כאשר הם אינם מזדרכים על ידי רב פיצד לנהג, הם יכולים חס וחלילה לפל ולהשגל בדברים נוראים. כאשר רוצים להתקדם בעבודת ה', הדרך הראויה והנכונה היא להתקדם בצעדים קטנים אך בבטחה. לא בהתלהבות ובקפיצות גדולות שעלולות להפיל את האדם ולדחור אותו מבחינה רוחנית עוד יותר משהיה קודם לכן, חס וחלילה. לכל התקדמות קטנה יש פח גדול!

"אחרי מות שני בני אהרן בקרבנות לפני ה' וימותו" (ויקרא טז א). בפרשת אחרי מות מזכר המקרה הטראגי והמעצב של נדב ואביהוא בני אהרן הכהן, אשר מתו לאחר שהקטירו אש זרה ביום חגגת המשכן. מסבירים חז"ל כי נדב ואביהוא הגיעו להתלהבות עצומה מרב הקדשה ששרתה במקום הקדש עד כדי כך שהתבטלו ממצביאותם ומתו (עין אור החיים הקדוש שם). הרי לנו כי ההתלהבות, כשהיא אינה במדה הנכונה, מסכנת עד מאוד! אדם שלמד לשחות שולשה שבועות שחיה ומרב התלהבות קופץ משובר הגלים, הרי שפכה הוא מתאבד! זהו הקדוש (בראשית דף דף עמוד א) כותב כי בעבודת ה' יש צורך

ב-ערב כ"ט אב בשנה שעברה הזמנו את כבוד הרב לשיעור חיזוק. הרב נתן דרשה מאלפת ובסיום, ניגשו לרב אנשים שהרב יברך אותם. מכיוון שטרחתי רבות הצלחת הערב הזה הצביעו עלי וביקשו מהרב שיברך אותי. הרב ברך: "בע"ה השנה את תחתני!" התפלאתי לנוכח ההכרזה של הרב הרי אני בכלל לא בכיוון של שידוכים... אך הרב יודע מה הוא אומר בכ"ט אב, בדיוק שנה אחרי אותו היום שהרב הבטיח זכיתי להינשא לבחיר ליבי.

לשליחת טור אישי שלחו מייל karvenu1@gmail.com

בתרומה של 100 ש"ח בלבד הנכם שותפים בהדפסת 15.000 עלונים חייגו: 03-9091313

גם אתם יכולים להיות שותפים ביכוי הרבים! ולהקדיש שם להצלחה, לרפואה או לעילוי נשמת בעלון השבת של קרבנו:

סיפור לשבת

האושר שבנתינה

שתים עשרה שנה לאחר נישואינו עברנו לדירה רחבת ידיים במרכז העיר. היה לנו מעט קשה להתאקלם בסביבה אבל מהר מאוד הצלחנו להתגבר על הקשיים והמהמורות. כבר ביום השני חיפשתי את חנות הירקות, הגעתי לחנות גדולה ומלאה כל טוב, ערכתי קניה ונעמדתי בתור הארוך שהשתרך ליד הקופה.

פתאום ראיתי אותי, איש מבוגר שראה אותי אורז פניו, הוא ניגש: "אדוני, אתה חדש כאן". "חדש בשכונה" - השבתי. הוא חיך ואמר: "אם כך, אדוני, תרשה לי להעניק לך תפוחי זהב לכבוד המעבר. זה על חשבון הבית", מיהר לומר ותחב לידי שקית עם תפוחים. הבנתי שהוא רצה לעזור לי להחליט להפוך את חנותו ל"חנות הבית", כדי שאמשיך להגיע, מנימת דבריו הבנתי שהוא גם אחד מבעלי החנות, אמרתי תודה.

לאחר 3 ימים הגעתי שוב לחנות "הגעתי? אז מה נשמע ומה שלומך?" שמע, שמרתי בצד בננות לאח"מים, אתה אח"מ" הוא הסביר ורץ להביא בננות גדולות במיוחד. שילמתי והלכתי. מיום ליום היה לי יותר נחמד להגיע לחנות הירקות מתוך ידיעה שמדובר בקניה קצרה ומהירה, ומתנות קטנות מצידו של הירקן, יוסף שמו, היו בדבר שבשגרה. תמיד הייתי חוזר הביתה עם משהו קטן, הפכנו כמעט חברים, קיבלתי יחס מיוחד והרגשתי מידי פעם חוסר נעימות.

יום אחד שהחנות היתה ריקה שיבחתי את יוסף בפני צוות המוכרים שכלל שני אנשים נוספים, "יש לכם בוס נהדר", "בוס?" הם צחקו, "הוא בדיוק כמונו, שאול הוא בעל החנות". אמרו והצביעו לעבר יהודי מבוגר שישב בקידמת החנות, נדהמתי וחשבתי לעצמי, אם כך יוסף הוא לא הבוס, אבל מאז ומעולם הוא עושה לי הנחות קטנות ומביא לי בטבעיות מהחנות ובעצם, הוא נותן לי ממה שלא שייך לו. לקראתי ליוסף כולי נדהם, "תגידי, אנחנו מכירים מאן שהוא" שאלתי אותו. "בטח, אנו מכירים שנה שלימה", "וקודם לכן?" הוא הסמיק, פתאום הבנתי שיש כאן סיפור עמוק יותר, "אתה בטח לא זוכר אותי, כי אתה לא מסוגל לזכור את כל העובדים של אביך", והתחיל לספר מרוגש כולו "הייתי בן 15 כשהתחלתי לעבוד במפעל של אביך ע"ה, במפעל הבגדים הוא העסיק קרוב ל-80 איש, ותמיד היה איש הגון, אבא שלי היה נכה מלחמה, היו לנו עוד 3 ילדים ואני הייתי הבכור. אימי לקחה אותי לאבא שלך ואמרה לו: "מר אביגדור, הילד הזה צריך עבודה כדי לפרנס אותנו, ואבא שלך..." יוסף התחיל לבכות "הוא לקח אותי אפילו שגם הוא וגם אני ידענו שאין לו עבודה של ממש בשבילי, אז התחלתי לשטוף את הרצפה כל יום ובתחילה פשוט ישבתי שם כמעט בלי לעשות כלום, הוא למד איתי כל יום חצי שעה, אביך דאג לצייד אותנו במזון, שלח עופות ובשר לשבת גם אחרי שאבי נפטר, טיפל בנו במסירות וניסה להתרים אנשים נוספים עבורנו. אבא שלך היה כמו אבא שלי. שהגעתי לגיל 18 אמי החליטה למכור את הדירה ולעבור לדרום הארץ, וכך התחלנו חיים חדשים.

התחתנתי ויש לי 9 ילדים אותם אני מפרנס בקושי רב... אין לך מושג כמה אבא שלך עזר לי, מיד שראיתי אותך זיהיתי את הבן של אביגדור, אני פשוט מנסה להחזיר לך על מה שאבא שלך נתן לי". לא ידעתי איך להסביר לו שהוא לא ממש יכול לעגל מחירים מפני שהוא אינו בעל החנות. מצד אחד לא רציתי לפגוע בו ומצד שני לא רציתי לספר לבעל הבית ולבקש ממנו מחילה, פחדתי שהוא יכעס

ובצדק על העובד שלו, נכנסתי למלכוד רציני. חזרתי הביתה וסיפרתי את הסיפור המרגש לאשתי, בתחילה חשבנו לפנות לרב אך אח"כ הבלתי בראשה רעיון: "בודאי יש לו יום חופשי או שעות שהוא לא נמצא, פשוט תקפוף ביום כזה ותשלם חוב של 500 ש"ח, ותאמר שאתה חייב וכך תחזיר את הכסף ומהיום אשלח את אחת הבנות, וחסל סדר פירות בחינם". רעיון טוב, אך מי אמר שאנו חייבים רק 500 ש"ח - אמרתי.

ערכנו חישוב "בערך", הגעתי לחנות הירקות למחרת בבוקר בשעה מוקדמת "מה אתה רוצה?" שאל המוכר. "לחסל כאן חוב" השבתי. "אהה, יוסף מטפל בך תמיד, הוא יגיע בעוד שעה" אמר המוכר ופונה לפרוק סחורה, נאנחתי, זה רק מה שחסר לי. ואז ברגע פזיז החלטתי לפתוח את הקופה ולהכניס את הכסף ואז שמעתי קול זועק לעברי: "מה אתה עושה שם, אדוני?" עמדתי מסומר למקומי, "אני, יש לי כאן חוב" אמרתי. "אז לך אתה עושק מהקופה שלנו" הרעים עלי בקולו, "לא, לך אני מנסה להחזיר, המוכר לא רצה לקחת". "זה לא מוצא חן בעיני, אתה נמצא כאן הרבה, אהה... מגיע כל שבוע... מי יודע כמה גנבת" אמר בעל החנות. באותו רגע נכנס המוכר, "אני מזמין משטרה ואתה תשמור עליו, הברגש פתח את הקופה".

המוכר נדהם, "לא יכול להיות שהוא גנב כסף, כי היו רק שקלים בקופה, ורקנתי אותה אתמול בערב", הוא פתח את הקופה וגילה 800 ש"ח, הוא הביט בי בתדהמה "מה כל כך דחוף לשלם עכשיו חוב?" "אח"כ אני לא עובר כאן והבטחתי להכניס את הכסף..." אמרתי והתחלתי ללכת החוצה. לאחר יומיים החל הבלגן האמיתי, כשחזרתי מהעבודה בשעות הערב קידמה אותי רעייתי בפנים מודאגות: "היו פה שני אנשים, אמרו שהם ירקנים, הם רצו לדבר איתך".

לאחר חצי שעה נשמעו שוב דפיקות על הדלת, פתחתי את הדלת בפתח עמד הזקן, בעל החנות הירקות "אני יודע שאתה לא מצפה לראות אותי כאן, דיברתי עם יוסף, שאלתי אותו לגבי החוב שלך והוא הודיע שאין לך חובות, ואני יודע הכל". עמדתי מולו נבוך "מה אתה יודע?" "הוא נתן לך מידי פעם פירות, שהוא עיגל לך את הסכום, ועשה לך פרוטקציה וקיבלת פירות של אח"מים". הוא צחק וגם אני, "הוא סיפר לך?" שאלתי. "בטח, אני דוד שלו, הוא סיפר לי הכל וגם ביקש רשות לתת לך, אגב, הערך הוא לא 800 ש"ח, קצת נחספת וגם יוסף נעלב, הוא לא הבין איך חשדת בו".

"אני כ"כ מתנצל, תמסור לו בשמי" אמרתי ופתאום נתמלאתי הקלה עצומה. "עדיף שתגידי לו בעצמך, הוא מחכה לך, אנחנו יודעים כמה אביך ע"ה עזר לו, אז בסה"כ רצינו קצת להחזיר". כשראיתי את ההשתוקקות של יוסף להחזיר על הטוב שעשה עבורו אבי הבלויחה בליבי התבונה: לתת זה לפעמים לקבל, לקבל בשמחה. מאז אני קונה רק בחנות הירקות של יוסף, הוא שומר לי פירות טובים, מעגל קצת את המחיר ומאפשר לי לתת לי ולחוש את האושר של הנתינה, שלו וגם שלי (מרוה לצמא).

הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א

לכבוד הרב מוצפי שליט"א שלום רב, בבית הכנסת רוצים לעשות זכויות עם ברכות התורה על בסיס התיבה שעליו מונח ספר התורה והסידורים האם זה מותר?

תשובה:

הבעיה הכי חמורה היא בשמות הקודש שמדפיסים כולל "אלקינו" באות ה"א וזה איסור מהתורה. ולאחרונה נפוץ מטפחת לכיסוי ספר תורה עם ברכות התורה וקומות בשמות הקודש וזה איסור מוחלט. וכבר צווח הרמב"ם ז"ל על מוכרי טליתות שרקמו עליהן ברכת להתעטף בציצית עם שמות הקודש. ועיין בשו"ת פאר הדור להרמב"ם ז"ל שכתב שהטעם שהוא משום לזלזול ובזיון הוא נכון וחזק. ולכן יש לעשות מסגרת לעמוד ולא מזכוכית שבירה. ועיין בשו"ת גינת ורדים חאו"ח כלל ב, סימן כ"ו.

כולנו מתאחדים ומתגייסים לטובת בניין בית מקדש מעט של מוסדות "קרבונו לעבודתך" בהמלצת גדולי ישראל

לשיתופות: 03-9091313 או דרך אתר קרבונו: karvenu.co.il

מצווה לתרום מכספי מעשרות!

העלון מוקדש: להצלת - ספיר בת מרים, אבינועם בן טובה עטל, אלי גרבי ובני משפחתו. נתנאל בן איוט. ויקטור חי גרבי ובני משפחתו מאור בן נורית אפרת. משפחת שמענוב. להצלת עדיאל עקיבא בן אפרת רחל לרפואת - עילאי חיים בן אסתי, מרים בת שרה. דניאל אבנר בן כרמית. זבולון בן מרים. יעקב בן מרי. לעילוי נשמת - דוד בן עליה, דוד בן שרה. רפאל בן שושנה. איתן זלמן בן רבקה. גילה בת רבקה. רבקה בת יצחק. פאני בת דוב. עקיבא בן אליהו הכהן, עמר בן אסתי ז"ל, הרב בנימין יהושע זילבר בן שרה זצ"ל, שרה בת פורטונה, איתי ז"ל בן שושנה, טובה בת פורטונה ז"ל, יוסף יאיר חיים בן נינה. אליס בת חנינה. יוסף בן לילי.

כיוון למטרה

ביתנו החדש

הרה"ג אבנר קאווס שליט"א

כולנו מכירים את המשחק חץ וקשת. וכולנו יודעים שבשעת הירי, אם לא נתאם בין הנשימות לבין שחרור החץ, נפספס את המטרה. נשאלת השאלה מאיזה רגע בחינוך הילד מתחילה יריית החץ הקריטית? בהזדמנויות שונות שאלתי את השאלה הזאת. יש שאמרו מגיל 5 ויש שאמרו מגיל 0 כלומר יום הלידה. ויש שטענו מתקופת ההיריון. אבל חז"ל גילו לנו שהחינוך מתחיל מתקופת הרווקות של ההורים. מסופר על החזון אי"ש זצ"ל שהגיעו אליו אב עם בנו בן ה 5 והוא ביקש מהרב ללמד אותו כיצד לחנך את הילד.

אמר לו החזון אי"ש: איחרת את השאלה בחמש עשרה שנים. ענה לו האב: אבל רק לפני 6 שנים התחנתתי? השיב לו הרב: נכון, את השאלה הזו היית צריך לשאול עוד כשהיית רווק. קוראים יקרים, חינוך הילדים מתחיל למעשה בזמן שהיית רווקים. אמרו חז"ל 'מעשה אבות סימן לבנים'. כלומר מה שאירע לאבות אירע גם לבנים. הרעיון מאחורי הדברים הוא שתכונות שפיתחנו בתקופת הרווקות, שמרנו על הפה, עידנו את הדחפים, השתלטנו על היצרים ולמדנו להסתפק במועט, יועברו באופן אוטומטי לילדים שיוולדו. צריך לדעת שהחתונה עצמה לא משנה כלום במהותו של האדם. עם אותה הכנה שהיתה לפני יום החתונה, נמשיך לחיים. עלה לבמת הקידושין איציק, ירד ממנה 'משה רבינו?' לא, ירד ממנה איציק עם הפה הנקי או הפה הלא נקי.

עלתה לבמת החופה ציפי, ירדה ממנה 'שרה אמנו?' לא, ירדה משם ציפי עם התכונות הטובות או הלא טובות. כאשר נבוא למסגרת הנישואין כשאנו איש ואשה מובחרים יקל לנו מאד לתת לילדים דוגמא אישית, כי הילדים הם החקיינים הטובים ביותר של ההורים.

לכתחלה צריך שהלואה ישקיע את הכסף שלווה בסחורה, ולא ישלם חובות בסכום ההוא, או להוצאות נישואי בנו ובתו, שאם כן אין כאן עיסקא. וכן אם מושך מחשבונו לצורך פרנסתו וגורם שיהיה לו חובה בחשבון, ומתחייב על כך ברבית, לכתחלה אין ראוי לעשות כן, ומכל מקום רבים מקליני בזה, דאף שלוקח הלוואה מהבנק שלא לצורך סחורה, מכל מקום ראוי לעשות בכסף גם דברי מסחר, כמו שהתירו כמה אחרונים לקחת הלוואה מבנק בהיתר עיסקא לצורך קניית דירה. ועוד, שי"א שאין רבית בחברה בע"מ, כי אין כאן הלוואה מלווה למלווה. ושיעבוד ההלוואה אינו על כל נכסי בעלי מניות הבנק, אלא רק על המניות המשמשות את הבנק. וטוב להשתדל שכל חשבוננו יהיה בבנק ממשלתי דקיל טפי.

מהלכות ריבית

הלכה למעשה

הראשל"צ הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

- א. היה צריך ללוות מחבירו, אסור לו לשגר אליו בתחלה איזו מתנה כדי שאחר כך יתן לו הלוואה, דזו היא רבית מוקדמת.
- ב. לא יאמר אדם לחבירו הלוויני היום, ואחר כך אני אלוה לך למחר, שחשוב כעין רבית.
- ג. כל רבית דרבנן מותר במעות של יתומים או של הקדש עניים, או תלמוד תורה, או צורך בית כנסת וג' סעודות שבת, או לצורך סעודת מצוה, או לצדקה, ולכל דבר מצוה. ומעות של צדקה מותר להלוותם ברבית דרבנן.
- ד. בארץ ישראל שהמטבע הוא שקל, לכתחלה אין להלוות דולרים לחבירו על מנת שיחזיר לו הדולרים לאחר זמן, שכיון שאינו מטבע היוצא בהוצאה, ולפעמים דרך הדולרים להתייקר ולעלות יותר ממחיר השקלים הקיים בעת ההלוואה, נמצא שנותן לו רבית על הלוואתו, וכדן סאה בסאה, ומכל מקום יכול המלווה לתת ללווה במתנה דולר אחד או ילווה דולר אחד, ואחר כך ילווה עליו אפילו אלף דולרים. ובאופן כזה יכול להלוות דולרים ולפרוע בדולרים. אבל אין להלוות בכסף שקלים לפי שער יציג, ולפרוע אחר כך לפי שער יציג שיהיה בעת הפרעון, שיש בזה חשש רבית.
- ה. מותר ללוות ברבית מגוי. וישראל שלווה מעות מן העכו"ם ברבית, אסור לישראל אחר להיות לו ערב, שמכיון שבדיני אומות העולם המלווה תובע את הערב תחלה, נמצא שאחר כך תובע הערב את הלווה הקרן עם הרבית, וכאילו ישראל גובה רבית מישראל אחר. אבל אם המלווה שהוא עכו"ם זקף את הרבית עם הקרן ביחד, וכתב בשטר שהלווה לישראל סכום ההלוואה כולל הרבית, מותר. ואם קיבל עליו העכו"ם שלא יתבע את הערב תחלה, מותר אפילו פירש בשטר סכום הרבית בפני עצמו. וכן עכו"ם שלווה מישראל ברבית אסור לישראל להיות לו ערב. וכנ"ל.
- ו. מותר לפתוח תכנית חסכון בבנק, אף על פי שלאחר זמן הוא מקבל רבית, שבבנקים שבזמנינו אין לאסור משום רבית מן התורה, אף על פי שבעלי המניות וחברי ההנהלה והמנהלים כולם יהודים, לפי שאין המנהלים ולא בעלי המניות אחראים באופן אישי בעד הכסף, ואין לאיסור על מי לחול. וכן כתבו האחרונים. ומכל מקום בעת שלוקח את ההלוואה, יאמר למנהל הבנק שהוא עושה כן על פי היתר עיסקא, וכן בעת שחותם על שטר ההלוואה של הבנק יוסיף בכתב ידו שהכל נעשה על פי היתר עיסקא. וצריך שיבין מה זה היתר עיסקא כדי שהדבר יועיל לפי ההלכה.
- ז. כיום שהיתר ההלוואה מן הבנקים (עם רבית כרגיל) היא על פי היתר עיסקא, לכתחלה צריך שהלווה ישקיע את הכסף שלווה בסחורה, ולא ישלם חובות בסכום ההוא, וגורם שיהיה לו חובה בחשבון, ומתחייב על כך ברבית, לכתחלה אין ראוי לעשות כן, ומכל מקום רבים מקליני בזה, דאף שלוקח הלוואה מהבנק שלא לצורך סחורה, מכל מקום ראוי לעשות בכסף גם דברי מסחר, כמו שהתירו כמה אחרונים לקחת הלוואה מבנק בהיתר עיסקא לצורך קניית דירה. ועוד, שי"א שאין רבית בחברה בע"מ, כי אין כאן הלוואה מלווה למלווה. ושיעבוד ההלוואה אינו על כל נכסי בעלי מניות הבנק, אלא רק על המניות המשמשות את הבנק. וטוב להשתדל שכל חשבוננו יהיה בבנק ממשלתי דקיל טפי.

עם ר' עמי מימון

חידודן

שאלה: איך אדם מקיים מצווה רק בהסתכלות? תשובה: במסכת יומא (דף ס"ח ע"ב) שנינו: הוואה כהן גדול כשהוא קורא אינו רואה פר ושעיר הנשרפים. והוואה פר ושעיר הנשרפים אינו רואה כהן גדול כשהוא קורא. ולא מפני שאינו רשאי, אלא שהיתה דרך רחוקה ומלאכת שניהם שוה כאחד. ובגמרא שם דף ע' ע"א פירשו דהוה אמינא דכיון שאין מעבירים על המצוות, ויש מצוה בהסתכלות בעבודת המקדש משום ברוב עם הדרת מלך, אם כן לא יוכל להניח מלהסתכל בעבודה זו ולראות אחרת, קמ"ל דכיון שאינו עסוק בה לא נחשב עובר על המצוות. למדנו דעצם ההסתכלות בעבודות המקדש נחשב למצוה

החוברות שיתנו לכם בקיאות
בהלכות שבת וחיבור משפחתי.
מתאים לכל גווי הציבור
בהמצאת גדולי ישראל!
להזמנות חייגו: 03-9091313
או דרך האתר: KARVENU.CO.IL

כולם אחרי!

הטור המאויר

הרבה מועקות, "דָאָגָה בְּלֵב אִישׁ יִשְׁחָנָה" (משלי י"ב). למעשה ברוב המקרים כשחבר משתף אותנו בחוויה שעבר, אין צורך לחלק עצות אלא רק לתת אוזן קשבת.

אנשים חוששים שאם יספרו על עצמם דברים מסוימים יחשבו עליהם דברים לא טובים וזה יוריד מערכם. להיפך, לעתים כשמשתפים באותם דברים אישיים בעלי רגישות האדם שמדברים אליו מרגיש שזה בסדר מצדו גם להיפתח ומתברר שלכולם יש את אותן בעיות. כמובן שטוב ורצוי להגיע לרב כדי לקבל יעוץ, אך לפעמים 'שיחת חברים' עשויה להיות יותר מועילה ומחזקת.

מדוע אנחנו כאלה פרנואידיים כשמדובר בדברים שנוגעים לנו אישית? מתי דבר מסוים מתברך בגלל שלא סיפרנו? ומתי רצוי לדבר וכן לשתף אחרים? למען האמת מאוד קשה להחליט מתי ואת מי לשתף, כל אחד לפי נטיית ליבו ועם מי שהוא מרגיש בנוח איתו.

אם אנחנו אנשים ששומרים בבטן ואף פעם לא משתפים, עלינו לדעת כלל: מי שלא משתף סופו שלא ישותף. שלא נתפלא אם אנשים הקרובים אלינו לא מדברים איתנו על דברים אישיים שהם חווים, זה הדדי, חברות קרובה מחייבת שיתוף ולפעמים שיחה בין חברים דוקא עוזרת לפתור

חומרת אדם שמקלל את עצמו

מחכימים ברמה

בשל"ה (שער האותיות מערכת ש, ערך שתיקה אות כז) כתב וזה לשונו: יזהר שלא יקלל עצמו בכעס, שבהיכל רביעי מהיכלות הקליפות יש כתות נקראים 'אוררי יום', ואלו לוקחים אותה קללה שקלל עצמו, ומקיימין אותה חס ושלום (זהר שמות, דף רסו ע"א), והוא מאותן שגורמין רעה לעצמן (ראה זהר בראשית, דף יד ע"ב), כדפירשו בזהר (בראשית, דף ח ע"ב) שדוד מפני שאמר 'בן מות האיש' וכו' (שמואל ב יב, ה), תפש עליו דומה, ואלמלא הקדוש ברוך הוא שעזרו, היה נופל ביד דומה, כמו שאמר דוד המלך ע"ה (תהלים צד, יז): 'לולי ה' עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי'. ועל כיוצא בזה אמרו רבותינו ז"ל לעולם אל יפתח אדם פיו לשטן, כדגרסינן בפרק מי שמתו (ברכות יט). אמר רבי שמעון בן לקיש, וכן תנא משמיה דרבי יוסי, לעולם אל יפתח אדם פיו לשטן, ואמר רב יוסף מאי קראה, שנאמר (ישעיה א, ט) 'כמעט כסדם היינו', מאי אהדר ליה נביא (שם שם, י) 'שמעו דבר ה' קציני סדם'. ואמר שם (ברכות שם) לעיל מזה, שמטעם זה לא יאמר האבל בצידוק הדין: 'רבון העולמים, הרבה חטאתי לפניך ולא נפרעת ממני אחד מני אלפי'. עכ"ד.

עוד אמרו והזהרו בר"ה (טז): וב"ק (צב): שלושה דברים מזכירין עוונותיו של אדם וכו', והמוסר דין על חברו. ולכן צריך לזהר מאוד שלא למסור על חברו דין שהרי בכך הוא מעורר על עצמו את הדין. ואדרבה הוא נענש תחלה ועיין בזה בפרוש אלשיך על משלי פרק יא מה שהביא עוד בזה ע"ש. ויש לי אריכות דברים בזה ואי"ה בחלק הבא של מחכימים ברמה נביא כמה דוגמאות לאיסור זה.

זקוקים לישועה? זיווג? רפואה? פרנסה? עכשיו יש לכם את ההזדמנות! תיקון פדיון הנפש המסוגל לכל הישועות הנערך על ידי מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א

סיפורי ישועות

נדירים של כשל קיצוני של מערכות הריאה והלב ויצאה מזה ב"ה השלישית הייתה מונשמת ויצאה מזה... ממליצה לכל מי שמכיר חולה קורונה וריאות לעשות בשבילם. משפ' ביטון

רציתי לשתף אתכם שב"ה הזמנתי דרך הרב 3 פדיונות נפש לאנשים יקרים שחלו בקורונה. אחד נלחמו על חייו והיה לו נס פורים.. השניה לפני אקמו שהוא טיפול מורכב התומך במקרים